

Погромът в Глъбева махала

**Арестувани и задържани са 17 мъже • Изпочупена е покъщнина на бедни, многолюдни семейства
Двама хора от махалата не смеят да се приберат по домовете си**

Екшън

16 полицаи от ПСО към СДВР и III РПУ извършват акция в 6 часа сутринта на 20 януари 2004 срещу живущите в Глъбева махала - "Факултета", на улици "Лайбниц", "Ботевград", "Братска дружба" и др. Арестуват 17 мъже, като пред никого не е показана заповед за задържането им. Изпращат жени и деца до смърт, в някои къщи разбиват вратите, а в дома на Стоил и Лияна изпочупват и покъщнината. Оказва се, че операцията е извършена по предложение на началник на оперативна група в Красна Поляна, със съгласието на зам.-шефа на III РПУ, майор Стойчо Тафраджиев. Целта на операцията е била да се заловят лица, които са нападали полицаи и са оказали съпротива при задържането на техния съкварталяц Асен Зарев на 16 януари т.г. За случая с Асен Зарев разказват роднини, комши и приятели - очевидци:

Иво Сашов: "Знаят, не знаят - прибират, чупят, трошат на ред. От петък бягаме. Криеме се по ливадите, по улиците сме, не знаем, къде да се скрием. Сега ще видите на хората багажа и какво са счупили. Като животни ни наподобиха в камионите, като терористи. Всичко е за това, че защитихме невинен човек. Затова ни притесняват сега полицайт. За проверки са влезли в къщата, да проверяват залични карти. Пералнята счупиха, касетофон, уредбата, а всичко е взето на лизинг."

Съпругата на Стоил: "Къде сега ще спим? Това лесно ли е сега да се купуват? Докато полицайт бяга в дома ни, ние не бяхме тук."

Едър мъж допълва: "Всичко започна в петък. Полицайт гонят двама, че са се скели дърва, а Асен Зарев беше тук, пред дома си, и по-лъцаите бяха с куче и казаха: "Дръж!", и кучето започна да го хапе. Стоил е баджанак на Асен."

Булята на Стоил: "Прегдечата му затварят ръцете, а на децата им става лошо, реват и казват: "Пуснете баща ми", но те не обръщат внимание на децата и започнаха да го ритат и да насъскват кучето пред децата, може ли такова нещо? Имаме ли права, нямаме ли? Ще ни влизат в 6 часа по домовете, га ни беспокоят. Мал-

кият му син на колене падна и казва: "Пуснете баща ми." Демето е болно, инвалид е. И пред децата му го бият. И сега, къде имаше мъж, прибраха го."

Божидар Александров: женен, на 40 години, с 4 деца, максиметров шофьор, разказва: "16 души невинни са в районното. Сутринта в 6.30 чукаха на прозореца, светнаха с фенерче, казаха, че са полицаи, и аз се облякох и излязох навън. Казаха ми: "Лична карта", и аз я дадох. Казаха: "Ще гоидете с нас до районното", закараха ни там 17 человека. Без никакво обяснение. В квартала се знаеше, че сигурно ще гоидат, за да се

© Райчо Чапразов

види, който са виновни за боя, който е нанесен на полицайт. Става въпрос, че доспа народа са тръгнали да търсят правата на Асен, той като невинно са го затворили. И това малкомо, четиригодишното му дете тичаше по него, за да го пуснат, на дванадесетгодишното му момиче няколко пъти ѝ стана лошо. Аз говорих с нея, опитвах се да я успокоя, като ѝ казвах, че ще го пуснат. Това, което видях в петък, е, че са забързали Асен и го вдигнат. После се разбира, че той е играл с децата си на стоминки на улицата. Водеха го към гората, защото ровърът им бил в гора-

рожден ден. От една година съм в квартала. От Асен тръгва целият проблем, че са го вързали и кучето започна да го хапе."

Величка Методиева Илиева: "Асен ми е зем. Аз бях лично до полицая. Хората не хвърляха по полицайт, а по кучетата, защото кучетата започнаха да хапят Асен. Не по полицайт. Представи си, ние колко сме, ако бяхме хвърлили всички тези камъни по полицайт, щяха ли да имат здрава глава, лице? Щяха да бъдат обезобразени. За какви ни мислят? Как пък нищо не им стана на тия полицай? И как няма да хвърляш камък, като виждаш, че куче хапе човек? Едно животно да е, ще го спасиш. Не са по полицайт хвърляни камъните. Само аз хвърлих едно малко дърво по полицая, защото ме стегна, посини ме - не го освобождават от белезниците и кучето го ръфа. Те са двама полицаи, единият казва "Дай ключовете", а онът не дава ключовете. А аз го хванах, за да издърпам ключовете (с извинение, откъде не трябва) от него и той ми посегна. Ние полуяяхме, с децата бяхме - как няма да хвърляме, жив човек ядат. И хоп, циганите пребили полицайт, казват. Сутринта влизат у нас, аз имам дете на годинка и 7 месеца. Чука се на вратата: "Бързо отваряйте", аз си помислих, че е зем ми и го викам на работа. Когато отворих, трима, четири полицаи влязоха и започнаха да дърпат мъжа ми от леглото, а до него демето ми започна да пиши. "Мълкни, циганско псе", викна на демето ми и то започна да плаче. Страх ни е сега да си стоим по къщите. Ако избягаме, те пак ще гоидат и ще ни изпочу-

ят къщите. Какво е това? Всички се страхуваме, сега къде да спим тая нощ? Сега никой не си спи по къщите."

Намесва се и балдъзата на Асен: "Ние бяхме вън, когато хванаха Асен. Арестуваха го, защото двама души, не ги познаваме, те са роми къстендици, бягат от гората. По това време зем ми си играе на хвърлянка с децата. Полицайт идваше и му казват: "А бе, ти ли си, дено бяга от гората?", а той им вика: "Кого гоните, кого хвашате, аз си играя с децата ми." Веднага му наеждат главата, затварят му ръцете и го дърпят, съскат кучето да го хапе, със затворени ръце го водят към гората. Как няма да го защитаваме?! Невинен е! Ние не знаем, кое е накарало полицайт да се усъмният в него."

Съпругата на Стоил споделя: "Съмнявам се, че двамата, които бягаха от гората, от ливадите, тях са гонили. Те живеят под наем. Явно тях са гонели, а пострада Асен. Защото другите бягат, те се усъмниха в Асен. Дърва реджем, ние нямаме условия да купим Въглища."

Обажда се и друга жена: "Те гонят тях, а Асен хвашат, и всичко беше заради кучето, че го съскат по Асен. И то започна да го хапе. Асен има белези, където е ухапан. И ти, ако беше там, ще биеш кучето да го пусне. Много ясно, жив човек ядат. За това, че Стоил каза: "Стига сме съскали това куче по човека", само за това да му счупят къщата, докато го няма! Ако ние лъжем, малките деца няма да лъжат, те не знаят да лъжат. Попитайте тях.

на страница 6 •